

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 14 stycznia 2013 r.

DOLiS/DEC-29/13/1981,1982

dot.: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 164 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r., Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana P. D., w przedmiocie naruszenia przetwarzania jego danych osobowych przez T. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana P. D., zwanego dalej Skarżącym, w przedmiocie naruszenia przetwarzania jego danych osobowych przez T. S.A., zwaną dalej Spółką. W treści przedmiotowej skargi Skarżący wniósł o cyt.: „(...) udzielenie ochrony wobec podejmowanych co do mojej [Skarżącego] osoby praktyk ze strony T. S.A. jako administratora moich [Skarżącego] danych osobowych, który będąc obowiązany do ich ochrony udostępnił je podmiotowi nieupoważnionemu (...)”. Skarżący wskazuje, iż cyt.: „W lipcu 2011 r. otrzymałem fakturę dotyczącą zapłaty za abonament telefoniczny. Byłem nią zaskoczony bowiem wcześniej otrzymywałem faktury wystawiane przez T. S.A. gdy tymczasem otrzymana faktura, którą otrzymałem wystawiona była przez podmiot z którym nie pozostawałem w jakichkolwiek stosunkach zobowiązaniowych a mianowicie był to jakiś M. S.A. (...) Podkreślam, co łatwo sprawdzić, że nie dałem powodów do rozwiązania umowy. Wszelkie należności były regulowane w terminie. Obecnie z mojego [Skarżącego] telefonu stacjonarnego nie można prowadzić rozmów na zewnątrz zaś uzurpatorski T. nęka mnie kolejnymi fakturami i wezwaniami do zapłaty uciekając się do pogróżek o wyłączeniu telefonu bezczelnie powołując się na nieistniejącą umowę!”. Skarżący zwrócił się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z prośbą o cyt.: „– przywrócenie stanu zgodnego z prawem tj. określonego umową zawartą z T. S.A. – zaprzestanie przez T. S.A. przetwarzania moich [Skarżącego] danych osobowych, – pociągnięcia do odpowiedzialności osób winnych zaistniałego stanu rzeczy, – nałożenie na T. S.A. obowiązku poniesienia wszelkich

konsekwencji finansowych będących następstwem jej bezprawnych działań wobec mojej osoby wywołanych »przekazaniem do alternatywnego operatora«”.

W toku postępowania zainicjowanego ww. skargą Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uzyskał wyjaśnienia odnośnie okoliczności sprawy i dokonał następujących ustaleń:

- 1) Spółka w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem w dniu [...] marca 2012 r. stwierdziła, iż cyt.: „(...) dane osobowe Skarżącego zostały przekazane [...] 06.2011 r. do operatora alternatywnego G. na wniosek tego operatora złożonego do T. S.A. z upoważnienia Pana P. D. tj. zaświadczenia na Abonament telefoniczny na linii Analogowej oraz oświadczenia o wypowiedzeniu umowy z T. S.A. z dnia [...] 03.2011 r. (...)”. Jednocześnie w dodatkowych wyjaśnieniach złożonych w dniu [...] maja 2012 r. Spółka wskazała, że cyt.: „Zamówienie (...) otrzymaliśmy od Operatora D. S.A. w ramach WLR, czyli usługi hurtowego dostępu do sieci. Jest to usługa regulowana wprowadzona Decyzją Prezesa UKE, w której operator przejmuje obsługę połączeń telefonicznych od innego Operatora wraz z pobraniem abonamentu. Zamówienie to zostało zrealizowane w dniu [...] 05.2011 r. (...) usługi regulowane – są to usługi świadczone dla Klienta Operatora lub/i dla Abonenta Usług Regulowanych, dla których tryb i zasady świadczenia są regulowane przepisami Prawa telekomunikacyjnego, bądź Decyzjami Prezesa UKE, a także umowami międzyoperatorskimi. (...) firma M. była podwykonawcą Operatora D. S.A., a obecnie G. Sp. z o.o. (...) T. S.A. nie przekazała danych Pana P. D. w procesie dostarczenia usługi WLR. Proces inicjuje Operator Alternatywny przekazując T. S.A. zamówienie WLR, a T. S.A. jest zobowiązana do jego realizacji zgodnie z umową zawartą z danym Operatorem”.
- 2) Dane Skarżącego przetwarzane są przez Spółkę cyt.: „(...) w zbiorach danych T. S.A. o nazwach Zbiór abonentów usług telekomunikacyjnych T. S.A. oraz Abonenci operatorów korzystających z usług regulowanych T. S.A. w następującym zakresie: imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer PESEL, seria i numer dowodu osobistego, numer telefonu, adres instalacji urządzenia telefonicznego, ID usług, adres IP, ID abonenta, dane transmisyjne, adres świadczenia usługi TP, nr rachunku bankowego”.
- 3) Spółka wskazała, że dane Skarżącego są obecnie przetwarzane w celach cyt.: „• świadczenie usług telekomunikacyjnych, • uniknięcia wykorzystania danych do celów objętych sprzeciwem, o którym mowa w art. 32 ust. 3 Ustawy, • realizacji ustawowych obowiązków, które wymagają przechowywania przez T. S.A. dokumentów przez określony okres czasu: Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (...) oraz Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (...) • realizacji przepisów Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (...) dotyczących odpowiedzialności T. S.A. i związanych z tym tematem przedawnienia się roszczeń, • działania w ramach przepisów zobowiązujących do przechowywania i udostępniania uprawnionym podmiotom informacji o abonentach na podstawie Ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo Telekomunikacyjne (...)”.

W tym stanie faktycznym GIODO zważył, co następuje.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Generalnego Inspektora Danych Osobowych służy kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych i jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Jak wynika z brzmienia powołanego przepisu, w przypadku

naruszenia przepisów ustawy o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6).

Ustawa o ochronie danych osobowych określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych, bowiem proces przetwarzania danych będzie zgodny z ustawą również wówczas, gdy administrator danych wykaże spełnienie innej z wyżej wymienionych przesłanek.

Odnosząc się do kwestii udostępnienia przez Spółkę danych osobowych Skarżącego na rzecz innego podmiotu wskazać należy, jak wynika z akt niniejszego postępowania, iż do udostępnienia ww. danych doszło na skutek umowy zawartej z operatorem przez Skarżącego. Warto podkreślić, iż proces inicjuje operator alternatywny przekazując T. S.A. zamówienie usługi hurtowego dostępu do sieci, a T. S.A. jest zobowiązana do jego realizacji zgodnie z umową zawartą z danym Operatorem. Jednocześnie na poparcie ww. tezy Spółka przedstawiła Generalnemu Inspektorowi umowę Zamówienie na Abonament Telefoniczny na linii Analogowej oraz oświadczenie o wypowiedzeniu umowy z T. S.A. z dnia [...] marca 2011 r. podpisane przez Skarżącego, a które wpłynęło do Spółki w dniu [...] kwietnia 2011 r. Bezsportny jest fakt, iż na podstawie zawartych zobowiązań pomiędzy operatorami telekomunikacyjnymi Spółka przekazała dane osobowe Skarżącego operatorowi alternatywnemu. W związku z powyższym ww. przekazaniu nie sposób odmówić walorów legalności. Jest to realizacją dyspozycji zawartych w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2004 r., Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.),

aby zapobiec monopolistycznej pozycji Spółki na rynku. Szczególnym tego przejawem są przepisy dotyczące dostępu telekomunikacyjnego (tj. art. 26-45 ww. ustawy).

Wskazać należy, iż po stronie Spółki nie doszło do naruszenia zasad ochrony danych osobowych, albowiem spełniła ona przesłankę legalności procesu przetwarzania danych Skarżącego w oparciu o art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, jak również gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą.

W rozpatrywanej sprawie brak jest podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stan zgodności z prawem, albowiem przetwarzanie danych osobowych Skarżącego odbywa się zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Podmiotem, do którego należy skierować żądanie w tym zakresie jest natomiast M. S.A., któremu Skarżący powierzył swoje dane osobowe i z którym zawarł umowę.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że jeżeli w opinii Skarżącego Spółka poprzez swoje działania naruszyła jego dobra osobiste, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, które pozostają pod ochroną prawa cywilnego niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, Skarżący ma prawo wniesienia powództwa cywilnego do właściwego miejscowo sądu powszechnego o zadośćuczynienie za doznane krzywdy. W tym zakresie zastosowanie mają także przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. nr 43 poz. 296 z późn. zm.).

W tym stanie faktycznym i prawnym GODO rozstrzygnął, jak na wstępie.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy, art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa, strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do GODO (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.